

ΔΙΑΒΑΣΑ ΚΑΠΟΥ..... ΚΑΙ..... ΣΚΕΦΤΗΚΑ.....

Μία μέρα, κάποιος πρόσβαλε άσχημα δημοσίως ΤΟΝ ΣΩΚΡΑΤΗ φωνάζοντας στην αγορά:

"Είσαι παλιάνθρωπος, άσχετος και πότης!

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ δεν απάντησε, απλά χαμογέλασε, κουνώντας το κεφάλι.

Ένας πλούσιος αριστοκράτης γνωστός του ΣΩΚΡΑΤΗ, βλέποντας αυτήν την σκηνή ρώτησε τον Σωκράτη:

"Πώς μπορείς να ανέχεσαι τέτοιες προσβολές; Δεν αισθάνεσαι άσχημα;"

Ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ χαμογέλασε ξανά και του είπε: "Έλα μαζί μου".

Ο γνωστός του, τον ακολούθησε σε μια παλαιά και σκονισμένη αποθήκη.

Ο Σωκράτης άναψε έναν πυρσό, και άρχισε να ψάχνει τριγύρω, μέχρι που βρήκε μια άχρηστη, κουρελιασμένη και τρύπια χλαμύδα.

Την έδωσε στον άνδρα και του είπε: "Φόρεσέ την, θα σου κάνει".

Ο άνδρας κοίταξε την κουρελιασμένη χλαμύδα και του είπε αγανακτισμένος:

"Είσαι καλά, Σωκράτη; Θα φορέσω εγώ αυτό το κουρέλι;"

Και του πέταξε πίσω την χλαμύδα.

"Βλέπεις", του είπε ο ΣΩΚΡΑΤΗΣ, "Φυσικά και δεν δέχτηκες να φορέσεις την βρώμικη χλαμύδα.

Κατά τον ίδιο τρόπο, και εμένα δεν με άγγιξαν τα ανόητα και βρώμικα λόγια που είπε εκείνος ο άνθρωπος.

Όταν κάποιος σου χαρίζει κάτι που δεν θέλεις, και εσύ δεν το δεχθείς, σε ποιον ανήκει το απορριφθέν δώρο;

Το να ταραίζεται κάποιος και να θυμώνει από τις προσβολές των άλλων, είναι σαν να δέχεται να φορέσει τα κουρέλια που του ρίχνουν".

Πάντα στην ζωή όλων μας θα υπάρχουν κάποιοι να κρατούν στα χέρια τους τη χλαμύδα και που θέλουν να μας την φορέσουν.

Αλήθεια πόση λεβεντιά χρειάζεται για να μπορείς να συγκρατείς την οργή σου, σε τέτοιου είδους προκλήσεις!

Η γλώσσα είναι ο καθρέφτης της ψυχικής μας κατάστασης, της ψυχικής μας υγείας.

Γι' αυτό προσευχόμαστε: "Θού, Κύριε, φυλακήν τω στοματί μου"

Πόσο ολέθριο το απύλωτο στόμα!

Ο θυμός είναι ο αέρας που σβήνει το κερί της λογικής.

Ο άνθρωπος με ήθος απαιτεί από τον εαυτό του να μετρά τα λόγια του, όχι με τον αριθμό τους, αλλά με το βάρος, που έχει ο κάθε λόγος.

Επειδή τις γρατζουνιές στην ψυχή δεν τις κάνουν τα νύχια, αλλά οι κουβέντες μας.

Ο σοφός πρόγονος μας ΣΩΚΡΑΤΗΣ, μας διδάσκει μια σοφή στρατηγική σ' αυτές τις περιπτώσεις:

Η απάντηση μας, είναι η σιωπή.

Η σιωπή πηγάζει από τη Σοφία, από την αρετή της μακροθυμίας.

Οι βρισιές, λέει ένας Γάλλος θεολόγος, είναι τα επιχειρήματα αυτών που έχουν άδικο.

Αν χρησιμοποιούμε το χρόνο μας να κακολογούμε τους άλλους, δεν θα μας μένει χρόνος, να τους αγαπήσουμε.

Και..... αυτή θα είναι η τραγωδία μας.

Η σιωπή της αγάπης, δεν αφήνει κακές αναμνήσεις.

Είναι πολύ καλή η σιωπή που διατηρείται, όταν πρέπει.

Και τίποτα άλλο δεν είναι μητέρα σοφότατων λογισμών, όσο η σιωπή.

Είναι καλύτερος αυτός που σιωπά απ' αυτόν που μιλάει, ακόμη και αν μιλάει σωστά.

Μαθαίνουμε λοιπόν να σωπαίνουμε, καθότι αυτό είναι καλύτερο, από το να μιλάμε.

Ούτε αμέσως να προβάλλεται η αντίρρηση, αλλά, όπως λέει (ο Αισχίνης), να αφήνουμε χρόνο, μήπως και θέλει να προσθέσει κάτι ακόμη στα λεγόμενα του ο άλλος, ή κάτι να διορθώσει ή να αφαιρέσει από μόνος του.

Αυτοί δε που αμέσως διακόπτουν, ούτε ακούν, ούτε ακούγονται, μιλούν σ' αυτούς, που ταυτόχρονα μιλούν, κι έτσι καταλήγουν να φέρονται άσχημα, λέει ο Πλούταρχος.

Η σιγή είναι ένδειξη σωφροσύνης, ωστόσο, αυτή από μόνη της, δεν μπορεί να φέρει μεταμέλεια. Ακόμη κι αυτούς που δεν έχουν παιδεία, η σιωπή τους μεταμορφώνει σε φρόνιμους και σεμνούς.

"Η παροιμία λέει ότι η σιωπή είναι ακίνδυνος έπαινος. Αυτός που φυλάει το στόμα του, διατηρεί την ψυχή του μακριά από θλίψεις."

Πάσα αρετή, δια της σιωπής έρχεται και πάσα κακία, δια της σιωπής φεύγει. Πρώτα θα κλείσεις το στόμα σου και τότε θα φύγει ο θυμός, η ζήλια, η κατάκριση, η αντιλογία, η υπερηφάνεια, η παρακοή και όλα τα κακά. Και με τη σιωπή πάλι, έρχονται όλα τα καλά: η Ειρήνη, η χαρά, η κατάνυξη, η ταπείνωση και η χάρις του Θεού, γράφει ο (Όσιος Άνθιμος της Χίου).

Η σιωπή είναι θαυμαστή βοήθεια στην εκγύμναση των αρετών και γι' αυτό είναι σημάδι φρονιμάδας, ενώ αποτελεί και μεγάλο δυναμικό του αοράτου πολέμου, με την ελπίδα της σίγουρης νίκης!

Υπάρχει όμως και η άλλη οπτική. Αν όσα μου λένε είναι αλήθειες, καθρεφτίζομαι μπροστά στο θέλημα του Θεού και αρχίζω τον αγώνα της βελτίωσης του χαρακτήρα μου.

Πάρα το άκομψο, ιταμό, αγενές και χωρίς σεβασμό υβρεολόγιο, μπορώ να πω ένα αληθινό ευχαριστώ.

Αν όσα μου λένε δεν είναι αλήθειες, τι χάνω από τις συκοφαντίες;

Λέει ο ΙΕΡΟΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, πως όσο χειρότερα σου φέρεται ο άλλος, τόση καλωσύνη χρειάζεται από εμάς.

Γιατί; Γιατί, όχι όσα ακούμε, αλλά όσα λέμε, είναι η δυστυχία μας.

Εμείς ας απαιτούμε από τον εαυτό μας, να μην ρίχνει λάδι στη φωτιά.
Η κακία των άλλων, δεν πρέπει να μας ωθήσει στο να γίνουμε κι εμείς κακοί.
Εξ' άλλου, όποιος δεν θα καταλάβει τη σιωπή μας, δεν θα καταλάβει, ούτε τα λόγια μας.

Οι προσβολές όταν γίνονται δέκτες, με την αρετή της σιωπής, εξουδετερώνονται.

Όταν όμως γίνονται δεκτές με εκνευρισμούς, τότε ως ένα βαθμό επιβεβαιώνουν, την αλήθεια των προσβολών.

Ρώτησαν τον Αντισθένη, ποια επιστήμη είναι η πιο απαραίτητη?

Η επιστήμη που ξεχνά τα άχρηστα, απάντησε.

Μ' αυτά τα δεδομένα ο μακρόθυμος πιστός είναι ένα αίνιγμα για τον διάβολο, μια έκπληξη για τον συνάνθρωπο και ένα διαμάντι για τον Θεό.

Στους κεραυνούς του κάθε Δία υψώνουμε τις κεραίες του Σταυρού Σου, λέει ένας ποιητής.

Και οι κεραίες του Σταυρού εκπέμπουν αγάπη, που λειτρώνει και σώζει.

Ας μην επιτρέψουμε σε κανέναν να μας εξευτελίζει, με το να μας κάνει να τον μισούμε.

Η Εικόνα του Κυρίου μας μπροστά στα πλήθη που τον χλεύαζαν και ΕΚΕΙΝΟΣ εσιώπα, ας είναι ο εμπνευστής και η δύναμή μας.

Πηγή: Ορθόδοξο χριστιανικό περιοδικό "Αγία Λυδία"

Σας Ευχαριστώ

Δημήτριος Μητρόπουλος